

Sygnatura akt VI GC 258/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Jerzy Szafrąński

Protokolant Agnieszka Kacała

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. G.**

przeciwko (...) **S.A. (...)**w **W.**

o zapłatę 3468,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.(...)w W. na rzecz powoda P. G. kwotę 3.464,39 zł (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt cztery złote 39/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.711,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód – P. G. - wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S. A. (...) w W. kwoty 3.468 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31.01.2012r. i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że w wyniku kolizji z dnia 30.12.2011 r. doszło do uszkodzenia należącego do D. G. samochodu marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...).

W toku postępowania likwidacyjnego, pozwany uznał swą odpowiedzialność z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W trakcie tego postępowania pozwana wypłaciła odszkodowanie w kwocie 3.677,67 zł. Według pozwanej na podstawie sporządzonego kosztorysu (...) nr (...) koszt naprawy samochodu wynosi 3.677,67 zł – przy zastosowaniu 40% urealnienia na części oryginalne i zastosowaniu stawki 41 zł za roboczogodzinę. Podstawą odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 30.12.2011 r. jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawarta z posiadaczem pojazdu którym kierował sprawca.

Między stronami nie ma sporu co do zakresu naprawy uszkodzonego pojazdu. Sporne są ceny części(i ewentualnie ich rodzaj) i wysokość stawki roboczogodziny.

Właściciel pojazdu nie zgodził się z wyceną ubezpieczyciela i zlecił wykonanie prywatnej opinii, z której wynika, że rzeczywisty koszt naprawy kształtuje się na poziomie 7.144,79 zł. brutto.

Dochodzone roszczenie stanowi różnicę między w/w kwotą a wypłaconym odszkodowaniem.

W dniu 19.01.2014 r. D. G. zawarł umowę przelewu wierzytelności z K. D., której przedmiotem były roszczenia z tytułu szkody komunikacyjnej w/w pojeździe, a ten dnia 25.02.2014 r. zawarł kolejną umowę przelewu wierzytelności na rzecz P. G., który stał się podmiotem uprawnionym do dochodzenia zaniżonej części odszkodowania. Wezwanie do zapłaty pozostałej części odszkodowania okazały się bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 31 marca 2014r., sygn. akt VI GNc 250/14 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 3.468 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012r. oraz kwotę 661 zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Potwierdził, że dnia 30.12.2011 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) prawnego powoda. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę, przeprowadził postępowanie likwidacyjne i na podstawie kosztorysu sporządzonego przez R. M. wypłacił uprawnionemu kwoty łącznie 3.677,67 zł. w dniach 13.01.2012 r., 07.02.2012 r. i 01.03.2012 r. Zdaniem pozwanej wypłacone odszkodowanie wyczerpuje wszelkie roszczenia z tytułu naprawienia szkody w pojeździe powstałej w wyniku kolizji.

Powód opiera swoje roszczenie na podstawie prywatnej kalkulacji, którą pozwany w całości kwestionuje.

Sąd ustalił.

W dniu 30.12.2011 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...), należący do D. G..

Zakres uszkodzeń obejmował przetarcie tylnego zderzaka. Zakres czynności potrzebnych do przywrócenia stanu sprzed zdarzenia nie był sporny między stronami.

Dowód: oceny techniczne pojazdu w aktach szkodowych (...) k. zapis na płycie CD k.42

Pozwany zapewniał sprawcy zdarzenia R. K. ochronę z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów.

W wyniku likwidacji szkody strona pozwana przyjęła wartość uszkodzeń na kwotę 3.677,67 zł i wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w tej kwocie tytułem uzasadnionych kosztów naprawy uszkodzonego samochodu.

Dowód: bezsporne, rozliczenie szkody w powołanych wyżej aktach szkodowych, kosztorys k.17-18, pisma k.11-13 akt

Dnia 15.01.2014 r. dokonano kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu C. (...) przez (...)spółka z o.o. Wysokość kosztów naprawy określono tą kalkulacją na kwotę 7.144,79 zł.

Dnia 19.01.2014 r. K. D. zawarł z D. G. umowę przelewu wierzytelności przynależną poszkodowanemu od strony pozwanej z tytułu szkody wynikłej ze zdarzenia z dnia 30.12.2011 r. , a K. D. tę wierzytelność przelał dalej dnia 25.02.2014 r. na rzecz P. G..

Dowód: kalkulacja k.19-20; umowy przelewu wierzytelności i zawiadomienie o przelewie k.21-26,.

Pismem z dnia 07.04.2014r. pozwana odmówiła zapłaty odszkodowania w wyższej kwocie. Zadeklarowała polubowne zakończenie sprawy i wypłatę uzupełniającą do wysokości 5.200 zł. tj. dodatkowo kwotę 1522,33 zł. Strona powodowa takiej propozycji nie przyjęła.

Dowód: stanowisko pozwanego w aktach szkodowych – płyta CD k. 42

Powołany w sprawie- na wniosek powoda- biegły sądowy ustalił, że uzasadniony koszt naprawy w/w samochodu, przy zastosowaniu cen nowych, oryginalnych części C. oraz części porównywalnej jakości O i Q zgodnie z technologią

producenta pojazdu i ceny robocizny stosowanej na lokalnym rynku (100 zł/ roboczogodzinę) wyniesie 7.142, 06 zł. brutto i pozwoli na przywrócenie stanu techniczno eksploatacyjnego pojazdu oraz uzyskanie oczekiwanych walorów estetycznych.

Dowód: opinia biegłego sądowego T. G. k. 55-77,

Strony nie wniosły do tej opinii jakichkolwiek uwag.

Sąd zwążył:

powództwo zasługiwało na uwzględnienie prawie w całości.

Legitymacja czynna strony powodowej nie budziła wątpliwości Sądu. Powód nabył w drodze przelewu, wierzytelność przysługującą poszkodowanemu właścicielowi samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) D. G.. Z kolei legitymacja bierna pozwanego wynika z przepisu art. 822 § 4 k.c.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez obie strony dowodów z dokumentów w postaci umów przelewu wierzytelności, pism określających wysokość przyznanego odszkodowania, oraz znajdujących się w aktach szkodowych: kosztorysów, dokumentacji zdjęciowej, pisma odmawiającego wypłaty dodatkowej – prawdziwości i rzetelności których żadna ze stron nie zaprzeczyła. Sąd przeprowadził także dowód z opinii biegłego na okoliczność rzeczywistych i uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego samochodu.

W oparciu o przeprowadzone dowody, Sąd ustalił istotne okoliczności sprawy, a to udzielanie przez pozwanego ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do cedenta samochód, ustalenia przez tegoż pozwanego kosztów tej naprawy, a także zapłaconego przez pozwanego odszkodowania. Szereg powyższych okoliczności faktycznych, pozostawał między stronami w istocie niesporny, a kontrowersje między nimi ogniskował się na kosztach naprawy uszkodzonego pojazdu, a ściślej cenach części zamiennych i wartości robocizny. Wysokość uzasadnionych kosztów naprawy została ustalona w oparciu o opinię biegłego sądowego, która zdaniem sądu jest logiczna i spójna. Biegły w oparciu o dane dotyczące zakresu szkody w w/w pojeździe i szacowanych przez powoda kosztów jej usunięcia, oraz posiadaną wiedzę i doświadczenie, wskazał w jakim zakresie, zastosowane przez powoda ceny części i wartość robocizny odpowiadają realiom rynkowym. Biegły przedstawił kalkulację kosztów naprawy przedmiotowego samochodu w dwóch wariantach, obejmujących zastosowanie części zamiennych oryginalnych (marki C.), przy zastosowaniu cen części pochodzących od producenta pojazdu firmowego (oznaczone znakiem „O” i „Q”) oraz ceny robocizny stosowanej w warsztatach naprawczych na lokalnym rynku.

Pozwana **nie wniosła** zastrzeżeń co do treści przedmiotowej opinii.

Po myśli art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, przy czym wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie zasadniczo nie może być wyższe od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.). W przypadku uszkodzenia pojazdu, odszkodowanie winno obejmować uzasadnione koszty przywrócenia go do stanu poprzedniego. Przez koszty uzasadnione należy rozumieć takie, które odpowiadają realiom rynkowym, a przy tym zapewniają dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z wymogami technologicznymi i w sposób zapewniający jego późniejszą eksploatację (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003r., sygn. akt III CZP 32/03, OSNC z 2004r., Nr 4, poz. 51). W tych warunkach, nie zyskuje akceptacji ustalanie kosztów naprawy na poziomie przyjętym przez ubezpieczyciela, przy przyjęciu do naprawy części najtańszych (np. zderzak tylny kompletny) i z najniższymi stawkami za roboczogodzinę.

Ustalając zakres odszkodowania , Sąd oparł się zatem na wnioskach z opinii biegłego, przyjmując że koszty tej naprawy , zgodnie z wymogami technologicznymi i w sposób zapewniający jego późniejszą eksploatację, wynoszą kwotę 7.142,06 zł brutto. Jest to kwota minimalnie odbiegająca od ustalonych przez powoda uzasadnionych kosztów naprawy samochodu C. (- 2,73 zł.) Pozwany z tytułu odszkodowania zapłacił kwotę 3.677,67zł.

Do zapłaty pozostawała zatem kwota 3.464,39 zł. i do tej kwoty roszczenie powoda należało uznać za usprawiedliwione. W zakresie zaś pozostałej kwoty roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu (pkt II). W takim zaś wypadku, wartość należnego odszkodowania ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu, obejmuje mieszczący się w tych cenach podatek od towarów i usług (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002r., sygn. akt V CKN 908/00, LEX Nr 54365).

Od powyższej kwoty przysługują powodowi także odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 k.c.). Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie..... W konsekwencji od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody pozwany popadł w opóźnienie ze spełnieniem świadczenia co uprawnia powoda do żądania odsetek. Pozwana nie kwestionowała daty od której powód domagał się odsetek, a co za tym idzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki od zasądzonego roszczenia od dnia 31.01.2012 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Powód utrzymał się ze zgłoszonym żądaniem prawie w 100%. Sąd zasądził więc na jego rzecz całość kosztów (pkt III wyroku). Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 1.711,60 zł , w tym: opłata sądowa od pozwu w wysokości 174 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity Dz. U. 2013 r. poz. 490), 17 zł. jako opłata skarbową uiszczoną od pełnomocnictwa oraz 920,60 zł. jako koszty sporządzenia opinii biegłego.